

BUNGENERS HENRICUS BARTHOLEMEUS

Deken Herk-de-Stad 1804 - 1831

Henricus Bartholemeus Bungeners (°Eindhoven 2 juni 1759 - †s Gravenbrakel 1829) was pastoor - deken in Herk-de-Stad tijdens de Franse bezetting. Een tijd waarin sommige geestelijken zich niet onderwierpen aan de nieuwe wetten van Napoleon waardoor ze vervolgd werden.

Hij was de zoon van Joannes Caspar Bungeners uit Maastricht en Maria Catharina Bogers uit Woensel (Eindhoven). Zij besteedden hem uit aan zijn oom Philippus Jacobus Bungeners (1730-1810) kapelaan, pastoor in Achel van 1756-1790. Deze zou een actieve rol spelen tijdens de Franse bezetting en in Achel is er een straat naar hem genoemd.

Henricus studeerde te Luik, te Sint-Truiden en te Leuven. Door zijn oom kreeg hij een benefiie in de kerk van Eksel. Hij werd in 1784 tot priester gewijd en trok opnieuw in bij zijn oom in Achel in als tweede kapelaan. Tijdens de moeilijkheden met Jozef II, verlieten verschillende Universiteitsprofessoren Leuven en kwamen in de Achelse pastorij wonen. Op deze manier kwam hij in contact met de weerstand tegen de misbruiken van het wereldlijk gezag en van juridische strijd lustigheid welke hem later zal kentekenen. In 1790 stond zijn oom Philippus Jacobus zijn pastoorsambt af aan zijn neef maar hij bleef in de pastorij wonen. Tijdens de Franse Revolutie weigerden al de priesters van het kanton Achel de eed van haat af te leggen, zeker onder invloed van deze twee Bungeners'. De kerk van Achel werd in oktober 1797 op bevel van de burgerlijke overheid gesloten. Beiden doken onder. Philippus schuilde in Achel, Henricus in 'Borkel en Schaff' (Tilburg). Op deze manier konden ze de deportatiebevelen ontwijken. De briefwisseling tussen beiden werd grimmiger, de parochiale goederen waren aangeslagen zodat Henricus zijn oom financieel niet meer kon ondersteunen. Henricus wenste Achel te verlaten. Mgr. Zaepffel noemde hem tot de 'cure primaire' van Herk-de-Stad, een benoeming die door de Franse regering werd goedgekeurd. De vorige pastoor van Herk, Paulus Coenegracht, was over der Rijn gevlucht en werd bij zijn terugkeer op 2 november 1803 naar... Achel overgeplaatst. Henricus schrijft zijn naam voor de laatste keer in het doopregister van Achel op 4 december 1803. Hij schrijft zijn naam in het parochieregister in Herk bij een sterfgeval op 18 december 1803. Misschien verliep het hier in het begin *nog al kalm*, spoedig trok hij vanop de preekstoel van leer tegen hen die kerkelijke goederen (zwarte goederen) hadden aangekocht. De gebeden die elke zondag na de hoogmis voor het staatshoofd dienden opgezegd te worden, schafte hij - samen met andere pastoors uit het arrondissement Hasselt - met plezier af na de excommunicatie van Napoleon door Pius VII. Ook de aanstelling van de Franse cisterciënzer Franciscus Antonius Lejeas door Napoleon als bisschop van Luik werd straal genegeerd.

Het toppunt van ontevredenheid werd bereikt toen hij als een van de eersten en enigen (ook nog 2 Witheren uit Averbode) het zingen van het Te Deum op 9 juni 1811 (geboorte van de zoon van Napoleon) weigerde.

Akte

De laatste akte door Bungeners in het parochieregister van Herk geschreven was een sterfgeval op 30 juli xxxxx.